

Uit een preek van Lanspergus de Karthuizer (†1539) *

De nederigheid waarmee Christus
 "zich ontledigde en de gestalte van een slaaf aannam" (Fil 2,7)
 is voor ons een licht.
 Het is licht voor ons
 omdat Hij de heerlijkheid van de wereld weigerde,
 Hij wilde liever in een stal geboren worden
 dan in een paleis
 en de schandelijke dood op een kruis ondergaan.
 Dankzij deze nederigheid weten we
 hoe afschuwelijk de zonde van een wezen van klei is (Gen. 2,7),
 een klein mens van niets,
 als hij trots is, zich verheerlijkt en niet wil gehoorzamen
 terwijl wij God
 oneindig vernederd, geminacht
 en overgeleverd aan de mensen zien.
 De mildheid waarmee Hij
 honger, dorst, beledigingen, slagen en verwondingen
 verdragen heeft is voor ons ook een licht,
 als Hij
 "als een schaap naar de slacht wordt geleid,
 als een ooi stil is bij haar scheerders
 en Hij zijn mond niet open deed " (Jes. 53,7).
 Dankzij die mildheid immers,
 zien wij hoe nutteloos de woede is,
 zelfs bij een bedreiging;
 wij stemmen dan in met het lijden
 en wij dienen Christus niet uit gewoonte.
 Dankzij de mildheid
 leren we alles kennen wat ons wordt gevraagd:
 wenen over onze zonden in onderwerping en stilte,
 en geduldig het lijden verdragen, als het komt.
 Want Christus heeft de kwellingen verdragen
 met zoveel mildheid en geduld,
 niet om de zonden die Hij niet begaan heeft,
 maar voor die van de anderen.
 Geliefde zusters en broeders,
 denk voortaan aan alle deugden
 die Christus ons heeft geleerd
 door zijn leven dat een voorbeeld is.
 Hij raadt het ons aan door zijn oproepen
 en Hij geeft ons de kracht
 om het na te volgen door middel van zijn genade.

* Lanspergus de Kartuizer (1489-1539) Sermoen 5 ; Opera omnia 3, 315
 (bij Joh. 12,44-50)